

عنوان مقاله:

ادبیات آیینی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مهتری علی اعلاء - کارشناس ارشد ادبیات

خلاصه مقاله:

ادبیات آیینی را میتوان به عنوان یکی از عوامل مهم تربیتی و انتقال دهنده ارزشها بهره گرفت. در این میان، شعر شیعه با الهام از روح انقلابی حضرت علی (ع) و مکتب سرخ عاشورا عزت نفس و بلندهمتی مییابد و روح را در آسمان معرفت به پرواز درمیآورد. جاذبه شعر آیینی، که از منابع ادبی و پرمایه الهی همچون قرآن، نهج البلاغه، نهج الفصاحه و سخنان نغز اهل بیت سرچشمه میگیرد. شاعر آیینی، کسی است که خالق و آفریننده شعر آیینی است. او باید به چند عنصر مسلح باشد. اول اینکه شعر را بشناسد و با همه ویژگیهای شعری اعم از ویژگیهای ساختار و درون مایه و مضمون آشنایی داشته باشد. دوم اینکه بهتاریخ شعر فارسی اشراف داشته باشد و بداند که میراث دار کدام فرهنگ است. شاعری که گسسته و بریده از گذشته بخواد شعر بگوید، قطعا شعر او تاثیرگذار نخواهد بود. اما نکته سوم اینکه باید آشنایی کاملی با فرهنگ و درونمایه دینی بخصوص در قلمرو شیعی داشته باشد. اگر شاعری بخواد در خصوص واقعه عاشورا شعر بگوید باید با تاریخ کربلا و تحریف هایی که در آن وارد شده، آشنا باشد. شاعر آیینی غیرتمندانه و بانشاط به هر آنچه در جامعه رخ میدهد مینگرد و تلاش میکند زیبایی ها را زیباتر از آنچه هست به آرایههای کلام زینت بخشد و حلاوت آنها را در کام خوانندگان وارد کند. بیتفاوتی در آیینشاعر آیینی جایی ندارد. از آنجا که شعر آیینی در ماهیت خود دارای سرشتی روحانی و قدسی است، به دل و جان انسان می نشیند و روح و روان را صیقل میدهد.

کلمات کلیدی:

ادبیات آیینی، شاعر، تاریخ کربلا، ارزشها، ماهیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581471>

